

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Ευαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Ομοτίμου Καθηγητού της Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, *Ο γέροντας Φώτιος (1933-2013)*, Έκδοση Ι. Μονής Παναγίας Δαμάστας (Εν πλώ) Αθήνα 2017, 230 σ. και συνοδεύεται με δύο Παραρτήματα, Α' Ανθολόγιο κηρυγμάτων Γέροντος Φωτίου και Β' Φωτογραφίες. Την όλη έκδοση προλογίζει ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος.

Ο αείμνηστος Αρχιμανδρίτης πατήρ Φώτιος Σκάνδαλος, πνευματικό τέκνο του Οσίου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου και διάδοχός του στο κελλί του Αγ. Δημητρίου Κερασιάς, υπήρξε ασκητής και πνευματικός πατήρ πολλών στο Άγιον Όρος, στην Αργολίδα, στην Πεντέλη και στη Μονή Δαμάστας.

Ο συγγραφέας του βιβλίου αισθάνθηκε την επιθυμία να τον βιογραφήσει, γιατί είχε την ευκαιρία να τον έχει πνευματικό επί 20ετία. Με επιστημονική μεθοδικότητα και ευθύνη συγκέντρωσε πληροφορίες και περιστατικά από γνωστούς και φίλους, τα διασταύρωσε κατά το δυνατόν και μας έδωσε ένα σύντομο, αλλά περιεκτικό συναξάρι.

Το κείμενο ενός πρύτανη του Πανεπιστημίου για έναν ιερομόναχο που άφησε τον κόσμο για να υπηρετήσει τον άνθρωπο έχει, από αυτόν μόνο τον λόγο, ιδιαίτερη βαρύτητα.

Όπως σημειώνει ο συγγραφέας, πυρήνας του βιβλίου είναι προσωπικές αναμνήσεις και εντυπώσεις, πλαισιωμένες από αξιόπιστες μαρτυρίες. Αν και ακολουθείται η ιστορική πορεία της ζωής του βιογραφουμένου, δεν χάνεται η πνευματική δυναμική της παρουσίαση.

Έτσι το χρονολογικό πλαίσιο των σταθμών του πατρός Φωτίου φωτίζεται ιδιαίτερα με την «αποταγή» από τον κόσμο της Νομικής και τη στροφή σε αυτόν της Θεολογίας. Όπως επίσης με τη συνάντησή του με τον Όσιο Πορφύριο, με την είσοδο στη μοναστική ζωή και την ιερωσύνη, με την άσκησή του στην έρημο του Αγ. Όρους (στο υψηλότερο κατοικημένο μέρος του, στην Κερασιά), με το λειτουργικό του έργο, ιδιαίτερα στα Καλλίσια της Πεντέλης, με την πνευματική του καθοδήγηση σε λαϊκούς, κληρικούς και μοναχούς. Τέλος, με την υποδειγματική υπομονή του στη μακρά και επώδυνη ασθένειά του και την οσιακή του κοίμηση.

Ο συγγραφέας περιγράφει λεπτομερώς την πορεία της αρρώστιας του μέσα και έξω από το Νοσοκομείο, αφού αρκετές φορές έμπαινε και έβγαινε συνδυάζοντας τη θεραπεία με τη δυνατή οικονομία. Τα

παρευρισκόμενα πνευματικά του τέκνα είχαν την ευκαιρία να παίρνουν μαθήματα καρτερίας και υπομονής.

Ο πατήρ Φώτιος εκτιμούσε τον συγγραφέα και για τη μόρφωσή του και για την ταπείνωσή του να υποβάλλεται στον κόπο να έρχεται να τον συναντά στη Δαμάστα με τα μέσα συγκοινωνίας και με ταξί.

Για να ξαναγυρίσουμε στο βιβλίο, το κείμενό του διαβάζεται εύκολα γιατί το ύφος είναι απλό και ρέον, κατάλληλο για την περιγραφή του ασκητικού πνευματικού, που μένει ζωντανός στη μνήμη και την αίσθηση των τέκνων του.

12/7/2017

Θεόδωρος Γ. Παπακωνσταντίνου

Ομ. Καθηγητής Παν. Αθηνών